UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CL.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

†Primo quia literæ cōceſſæ dictæ cōitati priuilegiū
2 cōtinere dicūtur, ut ex illarū ſerie apparet, ut ibi ſta-
tuimus, & ordinamus, quæ ſunt uerba iuris ꝓmulga
toria, ut in clem. dudum, §. ſtatuimus, de ſepultu. &
clem. 1. ibique Cardin. de offic. uicar. Et cum illæ cō-
tineāt ius priuatum, dicuntur priuilegium cōtinere,
arg. c. priuilegia. 3. diſtin. Illis† ergo nō poteſt dici de
3 rogatū per literas ſequentes etiā ſpeciales, ſeu priui-
legium ſpeciale cōtinentes, cum in ſequētibus nō ſit
de illis prioribus mētio facta, in hoc enim differunt
priuilegia à reſcriptis, ꝙ per ſequēs priuilegiū etiam
ſpeciale nō tollitur priuilegiū præcedēs etiam gene
rale, quod ſecus eſſet in reſcriptis, ut uolunt doct. cō
muniter, uidelicet Abb. Compoſt. & alij, in c. 1. de re
ſcript. & eſt gl. in c. generi, de regu. iur. in 6. & bonus
tex. in c. ueniēs, de præſcrip. Aret. in conſi. 76. & Pet.
de Anch. in conſi. 160. quādo enim papa concedit ſe
cundum priuilegium, nō cenſetur habere notitiam,
de primo ad tradita ꝑ Abb. in d. c. 1 in ult. col. Et ideo
ex defectu intētionis Papæ ſecundum nō ualet, quia
†, defectus intentionis nō tollitur etiā per clauſulam
motus proprij, ut habetur in c. ſi motu proprio cum
ſeq. de præben. in 6. Si autē diceretur, conceſſionem
epiſcopo factā potius fuiſſe reſcriptū, ꝗ priuilegium,
quia per illā data, & conceſſa fuit iuriſdictio, & impe
rium, adhuc dico per illud minus dici derogatū pri-
4 uilegio dictæ cōitati prius cōceſſo, † quoniā per re-
ſcriptū ſequēs etiā ſpeciale nō derogatur priuilegio
prius cōtra, uel præter ius cōceſſo, ut in c. cū ordinē,
extra de reſcript. Abb. & alij, in d. c. 1. circa fi. de re-
5 ſcript. Neque† hoc in caſu ſufficeret clauſula genera
lis non obſtātibus in reſcripto appoſita, quādo tertio
circa ius illi acquiſitum præiudiciū fieret, prout con
tigit in caſu occurrenti, ut uoluit Bal. in auth. hoc in
6 ter liberos, in 1. col. ad fin. C. de teſta. Præterea† quan
do priuilegiū ſubditis à principe cōceſſum fuit eis
ius acquiſitū, tūc priuilegiū illud abſque iuſta cauſa,
de poteſtate ordinaria auferri non poteſt, quamuis
ſecus eſſet de plenitudine poteſtatis, ut uoluit Pau.
de Caſt. in l. digna uox, C. de legibus, & hoc mo-
do intelligitur tex. in c. ueniēs, de pręſcrip. & faciunt
not. per Bal. in l. qui ſe patris, C. unde lib. decet enim
priuilegium principis perpetuo eſſe manſurum, c. de
7 cet, & ibi Io. An. de regu. iur. in 6. Et† in dubio ēt prin
ceps nō cenſetur uti plenitudine poteſtatis, niſi hoc
expreſſerit, Inno. in d. c. innotuit, Alex. in conſi. 60.
uol. 2. col. 6. Sed in literis datis epiſcopo ſuper guber
nio Berſighellę nō apparet, ꝙ Papa uſus fuerit huiuſ
modi plenitudine, ergo, &c. ¶ Rurſus cū ex cōceſſio
ne facta à Clemēte Pōtifice dictæ cōitati diſpoſitum
fuerit, ꝙ à Gubernatore Berſighellæ appellet̄ ad Gu
bernatorē ciuitatis Fauētiæ, & huic diſpoſitioni nō
fuerit derogatū, eadēque ꝑſona, quæ obtinet guber-
niū ciuitatis Fauētię, fuerit ēt ad guberniū Berſighel
lę deputata, ſeqtur ꝙ hmōi literę, ꝑ quas fuit ꝯceſſū
guberniū Berſighellę, uidētur incōpatibilia implica
re, & alterare ſubſtātialia appellationis, qua de cauſa
8 ualere nō debēt, arg. c. 2. cū ibi not. de cōſuetud. in 6.
& per Abb. & alios in rub. extra de appella. † ex hoc
enim dictæ literæ uidētur cōceſſæ à Papa malè infor
mato, & cōſequēter cēſentur ſubreptitię, ergo & nul
9 lius momēti, arg. c. ſuꝑ literis cū materia de reſcr. nā
ſtātibus huiuſmodi literis, † ſequitur, ꝙ poſſet appel-
lari de eadē ꝑſona ad eādē, hoc eſt de Gubernatore
Berſighellę ad Gubernatorē Fauētię, q̄ eſt una, eadē-
que ꝑſona, qđ uidet̄ de iure impoſſibile, & cōtra ſub
ſtātialia appellationis, ut ī d. c. 2. cū ibi not. et ꝑ Abb. ī
10 d. rub. Nec obſtat, † ꝙ poſſit appellari, de eodē ad eū-
dem reſpectu diuerſorū officiorū, ut ab epō, q̄ in ali-
quo actu interfuit, ut canonicus, ad ipsū epiſcopū, ut
ad epiſcopū, c. à collatione, de appel. in 6. & maximè
hoc uidet dici poſſe in caſu, de quo agit̄, cū dictus epi
ſcopus poſſit guberniū Berſighellę ꝑ ſuſtitutū exerce
re, q̄a huic motiuo rn̄detur primo, ꝙ hoc nō uidet̄
iure poſſe probari, ꝙ de eadē ꝑſona ad eādē poſſit ēt
11 reſpectu diuerſorū officiorū appellari, nā † etſi qn̄que
qs poſſit duplici officio fungi, tn̄ hoc nūquā ꝓcedit,
qn̄ inter ſe iſta repugnarēt, & ex hoc reſultaret abſur
dū, & ꝯ ſubſtātiā actus, ut habetur ꝑ Abb. Fel. & alios
cōiter, in c. ex literis, de prob. Sed in caſu nr̄o quoad
appellationē reſultaret abſurdū, & fieret ꝯ ſubſtātiā
12 appellationis, ueluti ꝓximè dicebā, ergo &c. Et† tex.
in d. c. à collatione ꝯriū nō ꝓbat, q̄a ibi nō appellatur
ab actu, q̄ fit ab epiſcopo, ut à canonico ad ipsū, ut ad
epiſcopū, q̄a tūc reſultaret abſurdū, ut ſupra, ſed ille
tex. ꝑmittit poſſe appellari ab actu facto à cap. in quo
epiſcopus, ut canonicus interfuit, ad ipsū epiſcopū,
qm̄ tūc nō dr̄ appellari ab epiſcopo, ut canonico, ſed
ab ipſo cap. in quo epiſcopus interfuit ut canonicus,
unde ille actus, à quo appellatur, nō dr̄ actus epiſco-
pi, ſeu canonici, ſed ipſius cap. arg. c. 1. ne ſede uacan.
cū ſi. Et hoc ē, qđ uoluit ille tex. in d. c. à collatione, q̄
ēt hoc melius ꝓbat, nā præſupponit, ꝙ ſi epiſcopus,
ut epiſcopus cap. interfuiſſet, nō poſſet tūc ad ipſum
epiſcopū appellari, q̄a diceretur appellari de eodē ad
eūdē. Secūdo rn̄deo, ꝙ licet præfatus epiſcopus depu
tatus Gubernator Berſighellę poſſet guberniū ꝑ ſub
ſtitutū exercere, tn̄ ꝓꝑ hoc nō ſequit̄, ꝙ ēt ad ipsū ut
ad Guberna. Fauētinū poſſet appellari, licet eſſent di
uerſæ ꝑſonæ, cū effectualiter utriuſq; eſſet idē tribu-
nal, & auditoriū: quo fit, ut ad eū nō poſſet ēt de iure
13 appellari, ꝓut† dr̄ de uicario epiſcopi ad ipsū epiſco-
pū, ut in d. c. 2. de conſue. in 6. & in c. romana, de app.
eo. lib. Pręterea dico, ꝙ ꝑ ultimas literas Pauli cōfir-
matorias, & renouatorias priuilegiorū ultimo cōita
ti Berſighellæ cōceſſas dr̄ ſpecialiter, & expreſsè de-
rogatū oībus cōceſſionibus præcedētibus ēt ab ipſo
Paulo cōceſſis, ex quo in clauſulis derogatorijs Papa
uſus fuit uerbis multū prægnātibus cōprehēdētibus
ēt cōceſſiones ipſius Pauli, ut ibi ēt ꝑ p̄deceſſores no
ſtros, illa. n. dictio etiā cōprehēdit, & implicat ēt con
ceſſiones ipſius Pauli iurib. uulgarib. Itē ꝙ per uerba
derogatoria pręgnantia, de q̄bus habet̄ in literis ulti
mis cōitati Berſighellæ datis, dicat̄ ſufficiēter, & ex-
pręſsè derogatū præcedētibus, de q̄bus erat mentio
ſpecialis faciēda, ꝓbatur ex ijs, quæ habētur per Bal.
in c. cū dilecta, in ult. col. de reſcri. & not. Bal. & Ang.
in l. omnes, C. de pręſcript. xxx. an. & Ange. in l. ſed
ſi quis, §. quæſitum, ff. ſi quis cau. Iaſ. in l. fi. in fin. uer.
C. ſi cōtra ius, uel uti. pub. & Pau. Caſt. in conſi. 53. &
in conſi. 322. Ex præmiſſis itaq; cōcludendū eſt ad fa
uorē hominum Berſighellæ, ꝙ ipſis per R. D. Guber
natorē Bononiæ ſit de gubernatore prouidēdū iux-
tā formā primarū literarū dictis hominibus cōceſſa
rū, nō obſtātibus literis p̄fato do. epiſcopo cōceſſis.

S V M M AE.

1 *Immunitas, ut quis pro eius bonis ad onera, & collectas cum ru-
ſticis non teneatur, de iure dari poteſt.*

2 *Ab onere perſonæ pro rebus, quæ in æſtimo aſſignantur, impo-
ſito quomodo uendendo, ſeu renunciando bona ſua liberetur,
& quomodo non, & num. 33. ubi declaratur:*

*Et quid, ſi res, & perſona inſolidum pro ſolutione ſint obliga-
tæ, & num. 6. & 40.*

3 *Exemptus à collectis, & oneribus etiam ab impoſitis poſt exem-
ptionem cenſetur exemptus;*

Et quomodo hoc procedat, num. 35.

4 *Innocens ſi qui de uilla à ſolutione collectarum ſunt facti, cæte-
ris integrum onus accreſcit, ut totum ſoluere teneantur, &
quando, & num. 36.*

5 *Eccleſia non tenetur ſoluere collectam ratione rei, quæ ad eam ex titulo uenditionis, uel alio peruenit, pro qua collecta ſoluebatur, & num. 11.*
Et quando ſecus ſit, nu. 19. & 37. ubi id declaratur:
Et quid de alijs pſonis ſecularibus exēptis, et priuilegiatis, nu. 38.
7 *Collecta impoſita ſimpliciter pro libra, & æſtimo an tranſeat ad eos, ad quos bona trāſeūt, et an ſimplex poſſeſſor, in cuius æſtimo deſcripta nō repitur, ad illius ſolutionē teneatur, et nu. 41*
8 *Collectæ ordinariæ, quæ per ſe principaliter ab aliquam certam cauſam indicuntur, debēt per æs, & libram imponi, & nu. 30.*
9 *Collectæ regulariter munera extraordinaria eſſe dicuntur:*
Et an tranſeāt ad eū, ad quē bona tranſeūt, & nu. 31. 44. & 46.
10 *Munera extraordinaria ad perſonas priuilegiatas unà cum bonis non tranſeunt,*
Et an id ſit uerum, num. 39.
11 *Bona tributaria, & affecta, ac pro collectis hypothecata ad eccleſiam, & perſonā priuilegiatam cum ſuo onere nō tranſeunt,*
Et an id ſit uerum, nu. 37. 38. & 39.
12 *Collecta quod onus eſſe dicatur, et quomodo, et quibus imponatur:*
13 *Et quando ſimpliciter onus patrimoniale, & reale dici poſſit, uel ſaltem de ea, ut de tali iudicetur.*
14 *Ad collectā, & onus quādo nō perſonę, ſed bona ipſa principaliter ſint obligata adeo, quòd ſolū poſſeſſores illorū ſoluere teneātur.*
15 *Vſufructuarius, & non proprietarius tenetur ſoluere onera realia, & collectas, quæ principaliter pro rebus imponuntur.*
16 *Creditor poſſidens rem tributariam ſibi pignoratam onus pro re illa impoſitum ſoluere tenetur.*
17 *Collecta pro rebus principaliter impoſita ſoluitur ab eo, qui fructus percipit.*
18 *Collectæ quando etiam forenſibus, & non ſubditis in ciuitate uel comitatu aliquid poſſidentibus imponi poſſint.*
19 *Eccleſia tenetur ad onera merè realia, & tributa pro bonis, quæ illis oneribus, & tributis affecta ad eam poſt onera iam impoſita peruenerunt,*
Et quando ſecus, & num. 37.
20 *Onera realia quis ſoluere teneatur.*
21 *Penſitationes publicæ ſunt collectæ, & tributa, quæ ordinariè, & perpetuo principi pro rebus ſoluuntur.*
22 *Ementes, & poſſidentes bona ad tributa, & publicas penſitationes pro illis bonis tenentur, non obſtante pacto contrario cum uenditore, ſeu actore ſuo inito,*
Et quomodo hoc intelligatur:
Idem in emente fundum cenſuarium, num. 24.
23 *Emptores bonorum tributariorum quomodo ad onus ſoluendum teneantur.*
25 *Maritus durante matrimonio ſoluit onera rerum dotalium, ſoluto autem matrimonio illa ad quem pertineant.*
26 *Ciues ementes prædia ruſticorum maioribus oneribus affecta, & obligata pro illis prædijs tantū ad ea onera maiora tenētur.*
27 *Ruſtici in collectis quandoque magis grauantur, quàm ciues.*
28 *Ciues noui, & qui de nouo ad habitandum uenerunt, ad onera, et collectas præteritas, & iam impoſitas contribuere nō tenentur.*
Et quando ad illas etiam teneantur.
29 *Bona pro collecta, & onere aliquo in æſtimo deſcripta, & allibrata, quādo pro illis collectis, & oneribus hypothecata dicantur, ut cum illo onere ad quemcunque tranſeant, & quando ſecus.*
31 *Collecta quando dicatur eſſe munus merè patrimoniale, & quando mixtum, & quādo cum ſuo onere tranſeat, ad quemcunque bona tranſeant, & num. 44.*
32 *Ab onere collectæ pauperes omni tempore excuſantur.*
34 *Immunitas, & exemptio ſolum trahitur ad bona præterita, & non ad futura poſt exemptionem acquiſita.*
42 *Collectam eſſe munus ordinarium, & reale ſtatuto fieri poteſt.*
43 *Onus, et munus ordinariū dicitur id, qđ ex mādato, & cōſtitutione principis ob cauſam ſucceſſiuam, & perpetuā eſt impoſitum.*
44 *Onus non perpetuum, nec habens cauſam ſucceſſiuam, ſed impoſitum per accidens, & ob certam neceſſitatem certo tempore finiendum, dicitur eſſe extraordinarium, ſeu mixtum.*
45 *Et ad illud qui teneantur, & an tranſeat ad alias perſonas, ad quas bona tranſeunt.*
47 *In collectis, & oneribus imponendis poteſtas data à prin[...] dendi, & diſtribuendi æqua lance, uel, ut uidebitur [...] diens, ut celerior ſit exactio, quomodo intelligatur,*
Et an unus plus, quàm alius grauari poſſit, & nu. [...] declaratur.
48 *Alternatiuæ, & diſiūctiuæ natura eſt ponere caſum à [...] ſum, & ſeparatum, & ad illius ueritatem alterū [...]*
49 *Diſtributio, & diuiſio oneris, & collectæ inæqualiter [...] bet, niſi ſic auctoritate principis fieret.*
50 *Collecta, & onus deſcendens ab alio onere, in cuius lo[...] rogatur, debet ſecundum natura illius oneris regula[...]*
51 *Collectæ de iure imponendæ quomodo debeant imponi.*
52 *Onus de mandato principis imponendum, & diuidendum [...] ta, & æqua lance potius reale, quàm perſonale [...] minari, ſi illius qualitas res reſpiciat,*
Et quomodo, & quibus tunc debeat imponi.
54 *Copula in diſiunctam reſoluitur, & è contra ratione [...] conſeruandæ, & ut iniquitas, & abſurdum euitetur.*
55 *Aequalitas, ut ſeruetur in ijs, in quibus eſt ſeruanda [...] ſunt impropriada.*
56 *Ruſticitas miſera, & omnia palàm habet, ideóque [...] excuſatur.*

EPITOME.

AD collectā perpetuā, certam, & ordina[...]
poſitā comitatinis, & ruſticis ꝑ bonis immo[...]
quæ ex decreto principis, ſeu ſtatuentiū ſit o[...]
le, Nec nō ad collectā temporalē in locū on[...]
lis ſubrogatā ciues aliàs immunes, & exēpti [...]
eorum bonis ad onera, & collectas cum ru[...]
teneātur, qui poſt impoſitionem dictæ coll[...]
oneris bona immobilia à ruſticis acquiſiueri[...]
illis bonis à die acquiſitionis teneri, hic pro[...]

CONSILIVM CL.

VISO puncto unà cū ſcripturis, & [...]
dā allegationibus per clariſſimū [...]
tū pauperū ruſticorū ad eorū fauo[...]
ctis mihi traditis, ſuper duobus p[...]
liter eſt inſiſtendū, quorū unū eſt, an taleā ſeu [...]
ctā ſupplementi decē millium ducatorū imp[...]
comitatinis, & ruſticis habitantibus in epi[...]
Parmæ ꝑ bonis immobilibus ubiq; ſitis in d[...]
ſcopatu, & pro perſonis, & laboreriis poſſe[...]
ues Parmēſes, quibus poſt impoſitionē dictæ [...]
ſeu collectæ uendita, & alienata fuerūt bona [...]
bilia, quæ fuerant prius dictis ruſticis allibrat[...]
eorū æſtimū pro rata illorū bonorū deſcripta [...]
rò ipſi ruſtici dūtaxat pro illis bonis ſoluere te[...]
tur: Alterū eſt, an p̄fati ciues, q à dictis ruſtic[...]
pra emerūt, teneantur, & cogi poſſint etiam [...]
lutionē cuiuſdā ſubſidii uiginti milliū ducat[...]
mādato Papæ ab ipſis ciuibus dictis comita[...]
poſiti in recompenſationē, & in locū exactio[...]
lis triū annorū, & oneris ſoluēdi dimidiā [...]
ti pro quolibet centenario ęſtimationis bo[...]
mobiliū. ¶ Quo ad primū dubium uidetur p[...]
cie de iure dicendū eſſe, ꝙ ipſi ciues empto[...]
lutionē dicti oneris ſupplemēti decē milliū d[...]
rū non teneātur: Ad qđ ꝓbādū primo cōſide[...]
ues Parmēſes à Iulio Pōtifice ij. facti fuerūt i[...]
& exēpti, ut ipſi pro eorum bonis ad onera, & [...]
1 ctas cū ruſticis nō teneātur, † prout de iure i[...]
munitas dari, & cōcedi pōt, ut in ti. de iure i[...]
per totū, & ibi Bar. maximè in l. hi, qui, & l. [...]
2 fi. ff. de cenſi. Et † ideò ruſtici uendēdo bona [...]
bus à ſolutione collectæ, ſeu taleæ ipſis impo[...]
liberātur, q a ad hoc, ut qs liberetur ab one[...]
impoſitū pſonæ ꝑ rebus, q̄ in æſtimo aſſig[...]
dendo, ſeu renunciando bona, requirit, q a[...]
neo ad ſoluēdum collectas uendat, & in al[...]

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

tisfaciat, ut uoluit Bart. in l. incola, ff. ad munici. arg.
tex. in l. 2. cum auth. ibi poſita, C. ſine cenſu, & reli. &
idem ſequitur Bal. in auth. ſed periculum, C. ſine cen
ſu, & reli. & Paul. de Caſt. in l. ſi negotiũ, ff. de nego.
geſt. & facit l. 3. in prin. ff. de muner. & honor. & em-
ptore nõ ſoluẽte, uenditor ẽt pro futuro tempore te
nebitur, ex quo res in æſtimo ſuo ẽ deſcripta, arg. gl.
in l. inter debitorem, ff. de pactis, cum ſi. quæ allegat
Alex. in d. l. incola, in apoſtil. Sed ciues, qui a ruſticis
emerunt, nõ ſunt idonei ob exemptionem eis con-
ceſſam, & in eorum æſtimo bona per illos empta nõ
reperiuntur deſcripta, ergo ruſtici, in quorũ æſtimo
bona uendita ſunt deſcripta, ad ſolutionẽ oneris, &
3 collectæ teneri debẽt. ¶ Præterea, & ſecũdo † ubicun
que quis fuit à collectis, & oneribus exemptus, cen-
ſetur etiam à collectis poſt exemptionem cõceſſam
impoſitis exemptus, ut not. uoluit Pau. de Caſt. in l. ſi
mihi & tibi in fi. ff. de lega. 1. & in l. ſi unus, §. antepe.
ff. de pactis, Bal. in l. ẽt in ult col. C. de exequu. rei iud.
ergo ciues Parmẽſes, q immunes ab oneribus, & col
lectis, ruſticorum facti fuerunt, etiam ab illis col-
4 lectis, quæ poſt immunitatẽ cõceſſam impoſitæ fue-
runt, exempti eſſe dicẽtur. Tertio facit id, † quod uo-
luit Bal. in d. l. ẽt in ult. col. in uerſ. d ctũ eſt, & c. dicẽs,
ꝙ ſi uilla ad collectas tenetur, & aliquis de uilla ẽ im
munis à ſolutione collectarũ factus, cęteri de uilla ad
totum tenẽtur, & ſic integrum onus eis accreſcit, qñ
ille ante obligationẽ contractã, & ante impoſitionẽ
collectę exemptus factus eſſet, ſecus ſi poſt: Sed ciues
Parmẽſes ante impoſitionẽ dicti ſupplemẽti decem
millium ducatorũ exempti facti fuerũt, ergo totum
onus illud ſoluendi debet ad ruſticos pro rata dictis
ruſticis impoſita ſpectare & faciunt ea, quæ habẽtur
5 in l. ab omnibus, in prin ff. de lega. 1. ¶ Quarto acce-
dat id, † quod dicitur de eccleſia, ad quã ex titulo uen
ditionis, uel alio peruenit res, pro qua collecta ſolue
batur, nam cum ipſa non eſſet ad ſolutionẽ collectæ
obligata, nõ tenetur collectã ſoluere ratione rei, quę
ad illam peruenit ab eo, qui ſoluere tenebatur, ut uo
lunt doct. & fortè magis communiter, in l. placet, C.
de ſacroſanct. eccleſ. & in c. non minus, ubi Abb. &
alij plenè examinãt, de iure immun. & in auth. item
nulla, C. de epiſc. & cler. & eſt de mente, Specu. in tit.
de cenſi. in §. nũc dicẽdum, Bart. in l. fi. C. de exactio.
tribut. lib. 10. Cardi. in clem. 1. in quæſt. 18. de uita, &
honeſta. clerico. ergo ſimiliter dicendum eſt de ciui
bus, ad quos ex uenditione peruenit res, pro qua col
lecta à ruſticis ſoluebatur. ¶ Quinto quamuis impo-
ſitio huius ſupplementi, & taleæ dicatur eſſe onus
6 reale, & bona, pro quibus ſoluitur, ſint, & eſſe intelli
gantur tributaria, tamen † res, & perſonæ, quæ ſolue
re tenentur, ſunt pro ſolutione in ſolidum obligatę,
ita tamen, ꝙ unica ſolutio pro ſupplemento ſuffi-
ciat: Et hoc facere potuerunt aſſumpti ad hanc im-
poſitionem faciendam, ex quo habuerunt poteſtatẽ,
& mãdatum à Papa, & ab uniuerſitate Ciuitatis Par-
mæ imponendi, & diſtribuendi dictam taleam inter
ciues, & comitatinos, prout eis melius uideretur ex-
pedire per ea, quæ uoluit Bart. quem cæteri ſequun-
tur, in l. 4. §. actor, ff. de re iudi. cuius dicta ſequitur
Bal. in l. 1. §. quod ſi nemo, in 1. col. ff. quod cuiuſque
uniuerſi. nomin. & ideò cum res, & perſonæ ſint in
ſolidum obligatæ, ſequitur, ꝙ & ſi res fuerint à Co-
mitatinis uẽditæ alijs etiam non ſubditis, & qui ad
ſoluendum cogi non poſſent, & conſequenter res
ſic fuerint ab obligatione exemptæ, tamẽ donec in-
tegraliter fuerit Cameræ apoſtolicæ ſolutum, & ſa-
tiſfactum, perſonæ ipſorum comitatinorum rema-
nebunt in ſolidum obligatæ, & in totum, ac in ſoli-
dum poterunt ad ſolutionẽ taleæ conueniri, quãuis
res, & bona non habeant nec poſſideant, arg l. fi. cũ
7 ibi not. iuncta, l. 2. & 3. in fi. cum l. reos, in fi. ff. de duo
bus reis. ¶ Sexto † quãuis quando collecta eſt impo
ſita poſſeſſoribus, & ſic pro bonis & poſſeſſionibus
tranſeat ad eos, ad quos bona tranſeunt, arg. l. 2. & l.
fi. cum ſi. C. ſine cenſu, & reli. tamen quando fuit im
poſita ſimpliciter pro libra, & ęſtimo, tunc poſſeſſio
nõ attenditur, ſed ipſum æſtimum, quoniam ille, cui
bona æſtimata in æſtimo deſcripta reperiuntur, ad
ſolutionẽ collectę tenetur, & non poſſeſſor ſimplex,
cui non reperiuntur deſcripta, ut uoluit Ang. in d. l.
fi. C. ſine cenſu, & Deci. in conſi. 285. Sed † collectę or
dinariæ, quæ per ſe principaliter ob aliquam certam
8 cauſam indicuntur, debẽt per æs, & libram imponi,
ut uoluit Bal. in l. 1. in 2. col. ff. quod cuiuſque uniuer
ſi. nom. & in d. l. etiam, ergo in terminis noſtris cum
non reperiatur collecta poſſeſſoribus impoſita, & de
ſcripta, debet intelligi impoſita p ęs, & librã, & ppea
ĩfertur, ꝙ ad illius ſolutionẽ ſimpliciter poſſeſſores,
& ciues non ſunt cõpellendi, ſed ſolum ruſticis, qui-
bus bona fuerunt in ęſtimo deſcripta & ita per hanc
rationem, & plures alias conſuluit Deci. in d. conſil.
9 285. ¶ Septimo † collectæ regulariter dicuntur eſſe
munera extraordinaria, quoniam omnia munera
ſunt extraordinaria, niſi ea, quæ imponuntur per le-
gem generalem Romanorum, uel per ſenatuſcon-
ſultum, uel per cõſtitutionem principis, l. 1. C. de ua-
cat. pub. mun. lib. 10. l. in honorib. § qui muneris, ff.
de mune. & hono. & not. in l. 1. C. de agrico. & cenſi.
lib. 11. & habetur per Bal. in terminis, in l. 1. §. quod
ſi nemo, in 3 col. ff quod cuiuſque uniuerſi. nom. Sed
10 † munera extraordinaria non tranſeunt, ad perſonas
priuilegiatas, ad quas bona tranſeunt, l. placet, C.
de ſacroſanct. eccle. d. l. in honoribus, §. qui muneris,
ergo in terminis noſtris hoc onus ad ciues exẽptos,
11 & immunes nõ trãſibit ¶ Vltimo facit id, † quod uo
luit Bal. in uarijs locis, uidelicet in l. placuit, C. de ſa-
croſanct. eccle. in auth. Item nullam, C. de epiſ. & cle
ri. & in l. fi. C. ſine cenſu, quem ſequitur Roma. in l. ſi
publicanus, §. de rebus, ff. de publica. ubi uolunt, ꝙ
etiam ſi bona ſtatuta loci ſint facta tributaria, & affe
cta, & pro collectis hypothecata, tamen ad eccleſiã,
& perſonam priuilegiatam cum ſuo onere nõ tran-
ſeant. ¶ Sed tñ his omnibus non obſtantibus, prout
rectè conſideranti obſtare nõ uidentur, contrariam
ſententiam æquiorem, tutiorem, & de iure ueriorẽ
eſſe arbitror, quam multipliciter corroboro, & in
12 primis, nam poſito etiam ꝙ hæc oneris impoſitio di
catur eſſe collecta, † quæ ſecundum Bartolum in l. 1.
in fin. 4. col. C. de mulie. & in quo loco, ibi uenio
ad ſecundum, uulgo dicitur eſſe illud onus, quod per
ſonæ pro rebus imponitur, habita contemplatione
patrimonij, quia ſolum imponitur ſubditis, & habi
tãtibus in epiſcopatu Parmæ pro rebus, & bonis ubi-
cunque in dicto epiſcopatu ſitis, iuxta ea, quæ haben
tur per Abb. in c. non minus, de immunit. eccle. per
Barto. in l. libertus, §. ſola, ff ad municip. & in l. re-
ſcripto, § finali, ff. de mun. & honor. & arg. l. indictio
nes, cum glo. & ibi doct. C. de anno. & tribu. lib. 10. &
hinc tale onus dicitur eſſe munus mixtum, ut uoluit
Bal. in l. prædia. in 1. col. C. de fideicom. & hoc atten-
to non deberet liberari ille, qui rei renunciaſſet, uel
eam alicui non ſubdito, & non idoneo uendidiſſet,
13 ſeu aliter alienaſſet, tamen † ex quo per decretum, &
diſpoſitionem commiſſarij apoſtolici, & per deputa
tos à ciuitate Parmæ ſtatutum, & ordinatum fuit,
(eorumq; ſtatutũ, & decretum ualet, ac uim legis,
& ſtatuti generalis habet iuxta ea, quæ in terminis
uoluit Bart. in l. 4. §. actor, ff. de re iudic. & Ang. in l.
1. C. de indict.) ꝙ hoc onus taleæ, & impoſitionis eſ-

 ſet.

ſet ordinarium, & reale, ita ꝙ prędia, domus, poſſeſ-
ſiones & bona eorum, qui ad ipſam taleam tenētur,
ſint affecta, & tributaria, ſequitur, ꝙ hoc onus taleæ,
& collectæ dicetur eſſe ſimpliciter patrimoniale, &
reale, ſeu ſaltem de eo, ut de munere, & onerè merè
reali, & patrimoniali iudicabitur: ita in īdiuiduo uo
luit Bar. in pluribus uarijs locis, uidelicet in d. l. liber
tur, §. ſola in uerſi. item hoc non habet locum in ciui
tate Peruſij, in qua omnia prædia effecta ſunt tributa
ria cōis, in d. l. reſcripto, in fine, & clarius, in l. 1. ibi-
que Ang. C. de mulie. & in quo loco, lib. 10 in 5. col.
ibi fallit in ciuitatibus, quę rōne oneris fecerunt ſua,
prædia tributaria, & ſic uoluerunt bona propter col
lectas eſſe affecta, & tributaria, nam tūc onus magis
rebus, quàm perſonis imponi dicitur: & ideò Barto.
ibi inquit, collectā tunc magis cadere ſub membro,
in quo de onere, ſeu munerè mere reali, & patrimo
niali tractatur, & idem ſequutus fuit Bart. in l. cum
neque, C de incolis, lib. 10. & Bal. in auth. ſed pericu-
lum, & in l. fi. in 3. col. C. ſine cenſu, & reliq. in uerſi.
quomodo ualeat ſtatutum: Et quamuis referat ali-
quos contrarium dicere, hoc eſt, collectam tunc nō
dici eſſe onus reale, quoniā uidetur cōtradictionem
implicare, uidelicet ſtatuere, ꝙ collectæ ſint tributa,
& ꝙ munus mixtum ſit merè reale, & ſic eſt mutare
nomina appellatiua, quod eſt impoſſibile, ut in l. ſi
quis in fundi uocabulo, ff. de lega. 1. tamē ob hoc nō
apparet, ꝙ diſcedat ab opinione Bartoli ſupra rela-
ta, quam ſequens Paul. de Caſt. optimè reſpondet ra
tionibus eorum, qui contra Bart. loqui auſi fuerunt
in dicta auth. ſed periculum, quam legit ſub l. 2. illius
14 tituli ¶ Et ex prędictis infero, † ꝙ cum bona ipſa ſint
affecta, & pro huiuſmodi impoſitione taleæ, & ſup-
plementi tributaria dicantur, perſonæ nō dicentur
eſſe principaliter obligatæ, ſed bona ipſa, & ideò ſo-
lum poſſeſſores illorum tenebuntur ad ſoluendum
onus pro tempore, quo poſſident, l. 1. C. de mulie. &
in quo loco, lib. 10. & ibi gl. in uerbo poſſident, l. im-
peratores, ff. de publica. l. hactenus, & l. ſi pendentes,
15 §. ſi quid cloacarij, ff. de uſufruct. ubi etiam † illi, ad
quos bona quoad uſumfructum trāſeunt, qui ſolum
naturaliter rem poſſidēt, l. naturaliter in principio,
ff. de acquir. poſſeſſio. tenentur ſoluere huiuſmodi
onera realia, ac etiam collectas, quæ principaliter
pro rebus imponuntur, & non proprietarius, qui
ciuiliter poſſidet, ut habetur ī l. 3. §. ex cōtrario, & ibi
Bar. ff. de acq poſſ. & l. fi. ff. uti poſſidetis cum ibi not.
& habetur in l. ſi, ut certo, §. ſi duobus uehiculum ff.
16 commodati. Hinc creditor, † qui rem tributariā ſibi
pignoratam poſſidet, tenetur ſoluere munus, quod
eſt pro re illa impoſitum, & hoc non eſt ex alia ratio
ne, niſi quia eſt poſſeſſor, ut in l. interdum, & l. epiſto
la, §. 1. ff. de pact. & hoc ꝓbatur in l. in ſumma, ibique
17 gl. Bal. & alij, C. de pignoribus, item † collecta, quæ
principaliter pro rebus imponitur, ut quia bona ſint
affecta, & tributaria, ſoluitur per fructuātem, hoc eſt
per eum, qui fructus percipit Bal. in l. prædia, C. de fi-
deicōmiſs. in 1. col. l. poſſeſſor in principio, & ibi gl.
ff. de cenſibus, & l. cum neque, C. de incolis, lib. 10.
18 ubi Bar. dixit, † ꝙ quamuis regulariter collectæ non
poſſint imponi forenſibus, & non ſubditis, qui aliqd
in ciuitate, uel comitatu poſſiderēt, & tales regulari
ter ad illarum ſolutionē cōpelli nequeāt, quia perſo-
næ pro rebus imponuntur, & ideò oneri collectarū
ſubijci nequeāt, arg. c. 2. de cōſtitutionib. in 6. & l. re
ſcripto in fine, ff. de muneribus, & honoribus; tamē
hoc fallit in ciuitatibus, quę ratione alicuius oneris,
ſeu collectæ pſonis pro rebus impoſitæ fecerunt præ
dia, & bona tributaria, nam tunc oēs, qui poſſident,
& ad quos illa bona tranſeunt, ſiue ſint ſubditi, ſiue

non, ad collectarū ſolutionem tenētur, &
An. Barb. in conſi. 84. lib. 3. Hinc dicūt doctore
19 gis cōiter, † ꝙ cum eccleſia teneatur ad onera
realia, & ad tributa, quando bona, quæ eran
merè reali, & tributo affecta, ad ipſam eccleſi
onus iam iniūctum peruenerunt, quia res e
eccleſiam cum onere ſuo reali tranſeunt, ut
doctores magis cōiter, & ibi Ant. Abb. & alij
mun. eccl. Inn. in c. uerum, de foro cōpeten.
l. fi. C. de exacto. tribu. lib. 10. auth. item nulla,
not. C. de epiſcopis, & cleri. & l. ad inſtructio
Bar. Bal. & omnes, illa tenebitur etiam ad co
impoſitas pro rebus, quæ ad ipſam eccleſiā po
lectarum impoſitionem deuenerunt, quando
læ pro ipſis collectę fuiſſent, quoniam de hu
collectis tūc iudicatur, ut de tributis, & ꝺ mu
merè realibus, ita uoluit Bar. in d. l. reſcripto
& in d. l. libertus, §. ſola, & eſt tex. ibique Bar
uina domus, C. de exacto. tributo. lib. 10. ubi
quit nota ex hoc tex. ꝙ eccleſia tenetur ſolu
buta, quod indubitāter eſt uerum, quando e
ſeſſiones tributarias, & iam onere reali affe
collectam impoſitam perſonæ pro rebus e
cleſia nō tenetur ſoluere pro illis rebus, qu
poſt impoſitionē collectarū peruenerūt, ut
item nulla cōmunitas, C. de ſacroſanct. eccl.
C. de epiſcopis, & cleri. Et ideò cōmune Pe
tuit, ut omnes poſſeſſiones eſſent tributaria
ſequenter ex hoc collectæ, quæ pro rebus im
tur, eſſent onus reale, & propterea eccleſia
collectas tenetur: Et ratio eſt, quia tūc lex
ſeu municipalis non dicitur ſuper eccleſijs
alioquin eſſet contra libertatem eccleſiæ,
rebus, & bonis ſibi ſubiectis, quæ poſtea ad e
& ad alias perſonas priuilegiatas cum ſuo o
cum ſua cauſa tranſeunt, ut probatur in d. l.
domus, & ad propoſitum faciunt ea, quę hab
Paul. de Caſt. in l. 2. aliàs in auth. ſed periculu
ne cenſu, & reliq. ubi ſequitur id, quod uolu
in d. l. reſcripto, in fi. & in d. l. ſi diuina domu
ſequuntur cōmuniter ſcriben. in l. placet, ibiq
der. C. de ſacroſanct. eccleſ. & habetur p
der. in c eccleſia ſanctæ Mariæ de conſtitut.
1. C. de pręd. & omni. rebus, naucul lib. 11.
plura conſuluit Pet. de Anchar. uir eccleſia
optimæ conſcientiæ in conſi. 304. hoc ſtatut
ctores etiam in d. auth. item nulla, & Bal. in
cuiuſque uniuerſi. nom. in uerſi. in glo. ubi d
ex forma ſtatuti bona ratione oneris, & colle
cta ſint tributaria, tunc quęcuuque bona ad e
peruenerunt, tanquam tributaria grauari p
quia ſtatutum ipſis prędijs onera imponere p
ſi. cum ibi not. C. ſine cenſu: Et ſic Bal. uoluit
teneri ad collectā, ſi ad eam bona affecta, &
ria peruenerunt, quamuis aliqui contrariū d
ueluti Bal. refert, in d. l. fi. Pręterea dicit ipſe B
l. 1. §. quod ſi nemo, in pen. col. ꝙ pro bonis in
ratis, ſeu eccleſiæ acqſitis eccleſia nō tenetur
ra realia, ſeu ad collectas pro tēpore futuro.
pro impoſitione oneris facta poſt incorpora
nō minus, & c. aduerſus, de immunita. eccle
Secus pro tempore antecedēti, & ſic pro one
ante incorporationem impoſito, quoniam
eſt affecta, quod eſt ad propoſitum benè nota
¶ Nec obſtat, ꝙ collectę ſunt munus extraor
ut uoluit Bart. in conſilijs ſuis, & refert Bal. &
tur in d. l. 1. §. quod ſi nemo: Et eccleſia non te
ad munera extraordinaria, l. placet, C. de ſacro
eccleſiis, ergo non debet ad collectas teneri,
mo hoc eſſet uerum pro tempore futuro, nō
præ

præterito, ueluti ſupra proximè dixi: Secundo dico
collectam in caſu noſtro eſſe munus ordinariū, qa
eſt impoſita auctoritate Papę, & principis, & p cauſa
ſucceſſiua, & ppetua, ut dicit ibi Bal. & habetur p An
gel. in l. 1. C. de indictio. lib. 10. p Bar. in l. 1. C. de mu-
lie. & in quo loco, p Abb. in d. c. nō minus, & p Salic.
in d. l. fi. C. ſine cēſu: Et ideò cū rōne huius mulieris,
& collectę bona ſint affecta, & tributaria, ea ad eccle
ſiam, & ſic ad quemlibet aliū cū ſuo onere tranſeūt,
ueluti etiā plenè cōprobat, & ſequitur Bal. in c. 1. §.
1. col. 5. de pace cōſtan. & Ang. & ferè omnes, in d. l.
20 fi. Et† dicit tex. in l. 1. C. de anno. & tribu. lib. 10. q̄ an-
nonas, & onera realia is ſoluere debet, qui poſſeſſio-
nes tenet, & fructus ex re percipit, & ſolum eatenus
tenetur, quatenus qs poſſidet, ut in l. indictiones, C.
eo. tit. & l. 2. C. de pręd. & om. rebus nauicul. lib. 11. Si
ergo uerum eſt, q̄ eccleſia teneatur ad collectas im-
poſitas pro rebus, & bonis, quę onere reali affecta,
& tributaria facta fuerunt, quando illa bona ad eccle
ſiam aliquo titulo peruenerunt, & ab eccleſia poſſi-
dentur, quanto magis erit in caſu noſtro dicendum,
in quo pro talea, & impoſitione ſupplementi bona
ruſticorū hoc onere reali affecta, & tributaria facta
fuerūt, q̄ ciues, ad quos bona huiuſmodi aliquo titu
lo puta emptionis, uel alio deuenerunt, ad huiuſmo
di onus ſoluendum teneantur, & cogi poſſint, cum
ipſi ciues ſint ad hoc onus idonei, quoniam ipſis etiā
pro rebus ſuis imponi debuit, & impoſitum fuit, cū
ipſi poſſideāt bona ruſticorū tributaria, & hoc onere
affecta, & ex illis fructus pcipiant, ſequit̄, q̄ ipſi ad hu
iuſmodi onera tenentur, & cogi poſſunt. ¶ Secūdo
principaliter concluſionē ſupra traditā probat tex.
21 in d. l. fi. C. ſine cenſu, & reli. præſupponendo, q̄† pu
blicæ penſitationes, ueluti declarat ibi Sali. ſunt col
lectæ, & tributa, quæ ordinariè, & perpetuo princi-
pi, ſeu reipublicę pro rebus ſoluuntur. Modo dicit
22 tex. ibi, q̄† emptores agrorum, quos poſſident, tenē
tur ad publicas penſitationes non obſtante pacto fa
cto cum uenditore, q̄ ipſe ad illarum ſolutionē te-
neatur, & non obſtāte, q̄ prædia ipſi emptori, & poſ
ſeſſori deſcripta non fuerint, qm̄ onus reale ad eum
tranſit, ad quē res tranſit; quod tn̄ intelligendū eſt,
ut colligitur ex tex. in l. fi. C. de præd. & om. reb. naui
cul. lib. 11. qn̄ emptores erant idonei, & ſoluēdo, Se
cus ſi non eſſent idonei, quia tunc in ſubſidium uen
ditores tenerentur abſq; eo, q̄ eſſet factum pactū, q̄
uenditores tenerentur; Item probat ille tex. notabi-
23 lis, q̄† emptores ad onus ſoluendum tenentur, ſecū
dū quod bona in æſtimo uenditorum æſtimata, & al
librata reperiuntur, quia illa uera, & iuſta æſtimatio
cenſetur, ut ibi per gl. & Bar. & idem vr̄ hodie cau-
tum eſſe ex tex. in d. auth. ſed periculū, C. ſine cenſu,
& reli. ¶ Tertio ad idem facit l. 2. C. ſine cenſu, ubi
24 †emens fundū cenſuariū cū pacto, q̄ non uult tene-
ri ad cenſum fiſco pręſtandū, ſed uenditor illū indē-
nē conſeruare teneatur, quāuis illud pactū ſit inter
ipſos ſeruandū, tn̄ fiſco non præiudicat, quin ꝯ em-
ptorē agere & illum ad ſoluendū cogere poſſit, ſi ſit
idoneus, cum neceſſe ſit eū, qui rē emit, cenſum rei
cōparatæ, agnoſcere, nec liceat cuiquā rē ſine cenſu
25 cōparare, ſeu uendere. Et ideò† maritus, qui duran-
te matrimonio ſoluit onera rerum dotaliū, ſeu quæ
perſonis pro rebus imponuntur, Bart. in l. lucius §.
idē rn̄dit, ff. ad municip. ſoluto matrimonio reb. do
talibus ad mulierem, ſeu ad illius hæredes reuerſis,
amplius ad onera nō tenet̄, ſed mulier, ſeu hęredes
ſui, ut in l. 1. C. ſine cenſu, & reli. & facit tex. cum ibi
notatis in dicta l. 1. C. de mulie. & in quo loco li. 10.
Quarto principalr̄ adduco notabilē theoricā Bar. &
Ang. p illū tex. in l. 2. C. de præd. & om. reb. nauicul.
26 li. 11. ibi ſecundo nota, q dicit, q̄† ciues, q emunt p̄-
dia ruſticorū, q̄ ſunt maioribus oneribus affecta, &
obligata, tenentur pro illis prædiis, & rebus ſolū ad
27 ea maiora onera, ad q̄ ruſtici tenebantur, nā † qn̄q;
in collectis ruſtici magis grauātur, q̄ ciues, vt in l. 1.
per gloſam, C. de agric. & cenſi. li. 11. & per Bal. in lo
co ſtatim allegando, & faciūt no. per Bald. in l. 1. §. qđ
ſi nemo, in 2. col. ff. quod cuiuſq; vniuerſi. nomi. ubi
28 dicit, q̄† hi, qui de nouo ad habitandum uenerūt, &
in ciues ſunt recepti, nō tenentur ad onera, & colle-
ctas præteritas, & iam impoſitas contribuere, l. pro-
uidendū, C. de decurion. lib. 10. niſi ſuccederēt in ci
ues, ac etiam in res ipſas, quæ eſſent pro collectis af-
fectæ, ut quia emiſſent res in æſtimo communis de-
ſcriptas, nā tūc oporteret eos ſoluere onera uetera,
& noua, alioquin res prioribus dominis puta ruſticis
reſtituere tenentur, l. murileguli, C. de murilegu. li.
11. in fi. ubi eſt caſus notabilis ſecundū Bal. in d. §. qđ
ſi nemo: ergo ſimiliter dicendum eſt in caſu noſtro,
cum nō ſit dare rōnē diuerſitatis, & propterea eadē
iuris diſpoſitio eſſe debet, arg. l. à titio, ff. de uer. obl.
29 ¶ Quinto ſic arguitur, † ubicūq; res, & bona ſunt pro
collecta in æſtimo perpetuo pro ſolido, & libra de-
ſcripta, illa bona dicūtur onerata, & affecta, & pro il-
lis collectis hypothecata, l. 1. C. ſi prop. publi. pēſita.
& ſic dicuntur ſuppoſita cuidā ſeruituti, nā & poſſeſ
ſeſſionibus quādoq; patrimonialia munera inducū-
tur, & ideò ad quēcunq; huiuſmodi bona trenſeant,
cū illo onere, & cū ſua cauſa tranſeunt, l. in uenditio
ne, ff. de actio. emp. Secus uerò eſſet, ſi bona eſſent al
librata nō perpetuo, nec pro cauſa ſucceſſiua, & per
petua, ſed pp uarietatē rerū, & negotiorum imminē
tiū deſcriptio, quæ pro ſolido, & libra facta fuit, im-
mutaretur, nā tunc bona nō eſſent affecta, nec hypo
thecata, qa obligationi incertæ hypotheca accedere
nō pōt: Et propterea tunc huiuſmodi onus durare
nō uideretur, poſtquā peruenit ad perſonam priuile
giatā, quæ regulariter illi oneri ſuppoſita non eſſet:
30 Sed † regulariter collectæ ordinariæ, & perpetuę im-
ponuntur per ęs, & librā, ut uoluit Bal. in d. l. 1. §. qđ ſi
nemo, in 2. col. & in l. etiam, C. de exequutio. rei iu-
dicatæ, ergo regulariter bona, pro quibus imponit̄,
& quæ ſunt in æſtimo deſcripta, dicentur affecta, &
hypothecata, & ſic ad quemcūq; tranſeant, etiam ſi
ad perſonam priuilegiatā tranſirent, dicentur cū ſuo
onere ſoluendi collectā tranſire: Et ita per hāc ratio
nē concludit Bald. in d. c. 1. §. 1. in 5. col. de pace con
ſtan. & Ang. in d. l. fin. C. ſine cenſu, & l. imperatores,
cum ibi not. ff. de publica. Et ſi hoc dicimus in caſu,
quo bona nō eſſent expreſſè, & principaliter affecta,
nec hypothecata, ergo magis dicendū eſt, quando
per ſtatutum, & decretum principis, ſeu alterius ſu-
perioris auctoritatem habentis bona ipſa eſſent af-
fecta, hypothecata, & factā tributaria, prout eſt in
caſu noſtro, quoniā expreſſa magis, uel ſaltem pari-
ter operantur, ſicut tacita, l. expreſſa, ff. de reg. iu. & l.
31 cum quid cum materia, ff. ſi certum petatur: † ex uer
bis Baldi, in d. §. 1. in 5. col. colligitur notabilis do-
ctrina, quādo collecta dicatur munus merè patrimo
niale, & quando munus mixtū, nam merè patrimo-
niale dicitur, quando collecta eſt ordinaria, perpe-
tua, & certa, & mixtum munus dicitur, quādo ea eſt
extraordinaria, ut quia ſit impoſita ſecundum caſus
emergentes perſonis pro rebus, & primo caſu res ſp
ad quemcunq; cum ſuo onere, & ſua cauſa tranſit, ſe
cundo caſu non, ut ibi per Baldum, & per Sali. in d. l.
fi. C. ſine cenſu, per Bart. in l. 1. C. de mulie. & in quo
loco, & per Abbatem in d. c. nō minus, de immuni-
ta. eccle. Sed in caſu noſtro collecta eſt ordinaria, cer
ta, & perpetua, non autem momentanea, ut patet ex

tenore capitulorum ciuitatis Parmæ, ergo dicetur
munus merè patrimoniale, & cõſequẽter huiuſmo-
di collecta dicetur principaliter, & per ſe impoſita,
& ad quemcunque etiam ad eccleſiam cum onere
ſoluendi collectam tranſibit iuxta ea, quæ habentur
etiam per Bald.in d.l.1.§.quod ſi nemo in 2.col. qui
diſtinguit inter collectam, quæ principaliter imponi
tur, & illam, quæ ſecundario ab alio onere deſcẽdit,
nam tunc cã, & onus ipſum principale inſpici debet.
¶ Præterea cum ruſtici Parmẽſes, qui erant allibra-
ti, & quorũ bona erant in ęſtimo deſcripta, ob malas
temporum conditiones, & cõtrarias afflictiones in
tantum fuerint grauati, ꝙ oĩa bona ſua ciuibus ven-
dere coacti fuerint adeò, ꝙ ipſi pro maiori parte ad
ſummam paupertatẽ, uel, ut uerius loquar, ad ſum-
mam egeſtatem deuenerunt, & uix cũ eorum fami-
liis, ut audio, uiuere poſſunt, quis tàm rudis, & igna-
rus, immò crudelis exiſtet, qui dicat ipſos teneri ad
collectas, & onera eis pro rebus illis impoſita? profe-
ctò nullus ſani capitis, ut arbitror, hoc affirmabit, qm̃
32 † ab onere collectę pauperes excuſantur, d.l.indictio
nes, l.cũ facultates, & l.fi.ibiq; Bar.in fi.C.de his, qui
nume.lib.uel paup.excuſa.merue. Et non ſolũ à prin
cipio tẽpore impoſitionis pauperes excuſantur, ſed
etiam ſi poſt impoſitionẽ oneris, & collectæ aliqui
ſint facultatibus lapſi, nam æſtimum eis minui de-
bet, ut uoluit Bal.in l.etiam in uerſ.idem in his, C.de
exequu.rei iud.in vlt.col.in uerſic.quidam.n.ſunt, &
clarius in auth.defuncto, circa fin.C.ad tertul. Card.
in clem.1.in q.16 de cenſibus, & arg.l. forma, §.1. ff.
eo.ti.c.cauendum.10.q.3.c.cum apoſtolus, & c.cum
inſtantia de cenſibus, & Bal.in l.acceptam, in ulti.q.
C.de uſuris. ¶ Et ſequẽdo hãc partem, quã æquiorẽ,
iuſtiorẽ, ac ueriorem de iure eſſe puto, ſupereſt alle-
gatis ſupra in cõtrarium rñdere, & licet illa ex p̃miſ-
ſis pro maiori parte ſublata dicantur, tamen ſpecia-
lius reſpondendo, in primis nõ obſtat id, quod prius
33 in ordine dicebatur, quoniã † illud poſſet procedere
in collectis extraordinariis, ꝓ quibus bona non ſunt
affecta, nec hypothecata, alioquin ſecus, per ea, quæ
uoluit Bal.in d.c.1.§.1.in 5.col.de pace conſtan. Se-
cundo reſpondeo, ꝙ id, quod dicit Bar.in d.l.incola,
ff.ad munici.cũ aliis ſupra allegatis locũ habet, quã-
do collectæ eſſent ſimpliciter perſonis pro rebus im
poſitæ, ſecus ſi ultra hoc fuiſſet ſtatutum, atq; decre
tum, ꝙ bona pro quibus ſoluebantur, eſſent obliga-
ta, & tributaria, & onus eſſet merè reale, quia tũc bo-
na tranſeunt ad quemcũq; etiam priuilegiatum, &
exemptũ cum ſuo onere in tantum, ꝙ ſic etiã ad ec-
cleſiam tranſeunt, ad tradita per Bar. in d.l.libertus,
§.ſola, in d.l.reſcripto, in fi. & in d.l.1.C. de mulie. &
in quo loco, & per Ange. Pau.de Caſt. & communi-
ter alios in d.l.2.& fin.C.ſine cenſu, cum ſimil.ſupra
in primo fundamento adductis. Tertio reſpondeo,
34 † ꝙ ciues, qui tempore Iulii facti fuerunt immunes,
& exempti reſpectu bonorum, quæ à ruſticis acquiſi
uerũt, ſolũ cenſeri debent exempti reſpectu illorum
bonorũ præteritorum, & quæ tempore immunitatis
iam à ruſticis acquiſiuerant, & de his nõ diſputatur,
non autem debent ex priuilegio dici immunes, &
exempti reſpectu bonorum futurorum, & quæ po-
ſteà à comitatinis acquiſiuerunt, nam & ſi de natura
legis ſit potius ſe ad futura extendere, quàm ad præ-
terita, l.leges, C.de legibus, & c.2.& fi.cum ibi no.ex
tra de cõſtitutio. tñ aľr dđm eſt de priuilegiis immu
nitatis, & exemptionis, ut ſolum trahantur ad pręte-
rita, & nõ ad futura bona, quę poſt exemptionem ac
quiſita fuerũt, & ideò ſi concedať priuilegiũ, ut cleri
ci aliqui procurationes ſoluere nõ teneãtur, reſtrin-
gitur hoc, ut concernat tantum prius quęſita, & non

fu tura, ut uoluit, & declarat no.do. Card in d.
3.col.in 2. q.& in uerſ.oppono ad hoc, de ceſ.
colligitur etiam ex iis, quę docto.dicũt de eccl.
eſt à collectis, & ab aliis oneribus exẽpta, ut in l.
cet, C.de ſacroſ.eccl.in d.auth.itẽ nulla, C.de e
cleric.d.c.nõ minus, & c.ſi aduerſus, de immu.
cle. ¶ Et ex his reſponſum eſt etiã ſecundo arg.
35 ¶ Nec obſtat id, † qđ uoluit Pau.de Caſt.in d.l.
hi, & tibi, in fi.ff.de leg.1.quia debet intelligi,
quis fuit factus exẽptus, & immunis reſpectu
rũ bonorũ, quoniã ille ſemper durat exemptus
citur immunis etiã reſpectu onerũ, & muneru
ſtea impoſitorũ, arg.c.decet.de reg.iur.in 6.
And.in Mercurial. Sed ex hoc nõ infertur, q
fuit reſpectu aliquorũ bonorũ in genere exe
dicať etiã exemptus quo ad bona, quæ in futu
expoſtfacto acquiſiuit, ꝑ ea, quæ dixit Card.in
1.de cenſi. ¶ Non obſtat tertiũ de doctrina B.
etiam, in ult.col.C.de exequu.rei iud.in uerſ.
36 eſt enim: quia † illa procedit reſpectu bonoru
ritorum, & acquiſitorũ ante exemptionẽ cõ
nã ex quo ciues dicunť facti exẽpti à ſolutio
rũ, & collectarũ, ſolũ reſpectu taliũ bonoru
cis accreſcit integrum onus, & ipſi totũ ſolu
tur. Secus eſt reſpectu bonorum, quæ ciuibu
poſt exemptionẽ, & immunitatẽ eis cõceſſa
ſita, nã cũ priuilegiũ immunitatis ad huiuſmo
na futura nõ extendať ad tradita per Car.in
ſimi.ſupra alle.ſequitur, ꝙ reſpectu illorũ bo
ſi ciues ad collectas, & onera impoſita ꝓ bo
ſunt ꝓ collectis affecta, & tributaria, teneri
illa ad ciues emptores cũ ſuo onere tranſiue
uis huiuſmodi bona ĩ æſtimo ciuiũ adhuc de
non fuerint, per textum in d.l.2.& fi.C.ſine c
per Roma.in l.imperatores, ff.de publica.c
ſupra in primo fundamento allegatis. Secu
ſpondetur, Baldum loqui, quãdo collecta eſſ
mixtum, ut quando ſimpliciter eſſet impoſita
nis ꝓ rebus, ut regulariter imponitur abſq; eo
collecta eſſet onus reale, & bona eſſent pro co
affecta, & tributaria, iuxta dicta ſupra per ea, q
luit Salice.in d.l.fi.C.ſine cenſu, & Bar.in d.l.
mulie.& in quo loco, & Abb.in d.c.non minus
ſimilibus, quo caſu ſi bona ad aliquã perſonã p
giatã, & exemptã tranſeunt, non dicuntur c
onere trãſire, ut colligitur ex uerbis Bar.in d.l.
pro, §.fi.& in d.l.1.C.de mulie.& in quo loco.
exempti ante obligationẽ cõtractã, & impoſ
collectæ nõ tenẽtur contribuere, ſed alii totũ
grũ ſoluere debẽt, quia collecta, quę regulariter
ponitur perſonis principaliter, non cenſetur
ta perſonis nõ ſubditis, & exemptis, ut ibi per
per ea, quę uoluit Pau.de Caſt.in d.l.ſi mihi, &
§.fi.ff.de leg.1. Secus eſt in caſu, in quo coll
onus merè, ſeu principaliter reale, ut quãdo
eſſet, ꝙ eſſet munus ordinariũ, & reale, & bo
affecta, & tributaria, nã tunc ſi bona ad exem
ad perſonas priuilegiatas tranſirent, cum ſuo
tranſirent per prędicta. Præterea ꝙ pro exem
exempti ad totũ nõ teneantur, indiſtinctè uo
Ant.in c.peruenit, dę immun.eccl.qui in hoc
contra Bal.& habetur per Ale.in apoſt.ibi ad
etiam in l.4.§.actor, ff.de re iud. ¶ Quartũ fu
tũ tollitur ex iis, quæ plenè dicta ſunt in pri
37 damento ſecundę partis, nã † eccleſia, & alię p
priuilegiatæ, ad quas peruenerunt bona one
affecta, & quæ ſunt facta tributaria, tenentur p
bonis collectas ſoluere, quoniam collecta tunc
eſſe onus reale, & principaliter patrimoniale
ctũ fuit, & hř ꝑ Abb.ĩ c.nõ minus, in 4.col.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

38 ſi in eccleſia hoc dicitur eſſe præcipuum, & ſpeciale, ꝙ ipſa ad aliqua onera, & collectas propter priuilegiũ ſibi à lege, & canone cõceſſum nõ teneatur, ut in d.auth.itẽ nulla, in d.l.placet, in d.c. aduerſus, in d.c.non minus, & in c.clericis, d̄ iure immunit. in 6. licet contrarium ſit uerius reſpectu onerũ realiũ, & bonorũ onere reali affectorum, & quæ tributaria ſunt facta per ſupradicta, & per Abb.in d. c.non minus in 4. col.tamen in aliis perſonis ſecularibus exẽptis, & priuilegiatis aliud dicendũ erit, quia militat diuerſa ratio, videlicet defectus poteſtatis, & iuriſdictionis ex parte ſtatuẽtis, & imponẽtis collectas iuxta ea, quę habẽtur in c.eccl.S. Mariæ.de cõſtit.c.bene quidẽ, 96.diſt. & per Abb. in d.c.nõ minus, ꝑ illũ tex.& in d.c.aduerſus, iunctis ijs, quę habẽtur ꝑ Pau.
39 de Caſt.in d.l.2.C.ſine cenſu: Et † hoc modo reſpõdeo ipſi ultimo fundamẽto, cui etiã reſpõdendo dico, ꝙ id, qđ dicunt Bal. & Roma. in locis ibi allegatis, cõiter reprobatur, & doct.magis cõiter cõtrariũ voluntur ex prædictis apparet, & propterea quicqđ ipſi dixerint, cõtrarium ſequi debemus, per ea, quę habentur per Io.And. Abb.& alios, in c.1.de conſtitut. ¶ Non obſtat quintum arg. ꝙ tàm perſonæ, q̃ bona dicũtur inſolidum obligatę, & obligata, ut ſupra, qa
40 fateor, † ꝙ perſonæ, quæ poſſederunt bona, pro tempore, quo poſſederunt, & ſic pro illo tempore, quo ſoluere debebant, & quatenus poſſederũt, fructusq́; perceperunt, inſolidum unà cum bonis tenẽtur, qm̃ cum perſonæ ad huiuſmodi onus collectæ, & taleæ ratione poſſeſſionis, & fructuum teneantur, quãdo bona ſunt affecta onere reali, & facta tributaria, ſequitur, ꝙ debent inſolidum teneri, ut decretũ fuit, uidelicet pro illo tempore, quo poſſederunt, fructusq́; perceperunt, ut colligitur ex tex. cum ibi not. in l. indictiones, C.de anno.& tribu.lib.10.& l.2.C.de p̃dijs, & omn.reb.nauicu.lib.11. iunctis ijs, quæ dicit Paul.de Caſt.in d.l.2. C.ſine cenſu, & conſequenter ruſtici pro præterito tempore dicentur in ſolidum obligati, pro futuro vero tempore ciues, poſtquam ipſi cœperunt poſſidere, & fructus percipere, dicentur eſſe in ſolidum obligati iuxta ea, quæ habentur in l.imperatores, ff.de publica. ¶ Nõ obſtat ſexta ratio, ꝙ deſcripti in æſtimo tantũ, & nõ poſſeſſores debẽt teneri ad ſolutionem collectæ ad tradita ꝑ Ang. in d.l.fi.C.ſine cenſu, & per Deci.in d.conſi. 285. qa
41 rideri poteſt † hoc uerum eſſe in collectis, ꝓut ſunt munus mixtũ, hoc eſt, prout principaliter perſonis pro rebus imponuntur, & ita propriè loquũtur, & intelligi debent, ſecus uerò eſt in collectis, quæ rebus principaliter imponuntur, ut quando actum, & ſtatutũ fuiſſet, ꝙ eſſent onus reale, & bona eſſent affecta, & tributaria, & ſic collectæ eſſent potius munera patrimonialia, quàm mixta iuxta ſupra dicta, nã tunc ad illarũ ſolutionem tenentur poſſeſſores, ẽt ſi in æſtimo nõ ſint deſcripti, ut eſt tex. clarus, & in terminis in d.l.fi.C.ſine cenſu, & per Pau. de Caſt.in d.l.2.C.eo.tit.& per Rom.in d.l.imperatores. ¶ Nõ obſtat ultima ratio, quia ex uerbis capitulorũ reſpõſio colligitur, nam ordinatum fuit, ꝙ huiuſmodi talea, ſeu collecta diceretur eſſe munus ordinarium, & cõſequẽter patrimoniale, ut colligitur ex ijs, quæ
42 uoluit Bal. in tit.d̄ pace Cõſtã. in §.1.in 5.col. † qđ d̄ cretũ, & ſtatutũ ualet, ut habetur ꝑ Ang. in l.1. C.d̄
43 indictio.lib.10. Præterea † cum iſtud onus fuerit impoſitũ ob cãm ſucceſſiuã, & perpetuã ex mãdato, & cõſtitutione Papæ, dr̄ ex hoc munus ordinariũ, & nõ extraordinariũ, ut colligitur ex iis, quę uoluit Bal in d.l.1.§.qđ ſi nemo, & faciũt ea, quæ habẽtur ꝑ Sali. & Bal.in d.l.fi.C.ſine cenſu, & per Abb.in d.c.nõ minus, per gl.in rub.C.d̄ ſuperindic.lib.10.& probatur in l.1.C.de muli.& in quo loco, & ibi Bar. & Ang.& l.1.C.de vaca.pub.mune.eo.lib.& ſic ex premiſſis remanet firma cõcluſio ſupra tradita, ꝙ ciues, ad quos bona ruſticorum ex titulo emptionis peruenerunt, obligati ſunt ad taleam ſupplementi decẽ milliũ ducatorum. ¶ Venio ad ſecundum dubium, an ciues in caſu præmiſſo ad collectã uiginti millium ducatorum teneantur: & non teneri uidetur eſſe de iure
44 dicendum, quia † hoc onus ſubſidij, hoc eſt ſoluẽdi ſummã uiginti millium ducatorũ uidetur eſſe munus extraordinarium, cum non ſit perpetuũ, nec habeat cauſam ſucceſſiuã, ſed dicatur impoſitũ per accidens, uidelicet ob certam neceſſitatem certo tempore finiendã iuxta ea, quæ habentur per Bal. & Salice.in d.l.fina.C.ſine cenſu, & per Abb. poſt Anto. in d.c.non minus, de iure immunit.& per Bar.in l.1. in vlt.col.C.de mulie.& in quo loco, lib.10. & dicit Bal.in titu.de pace cõſtan.in §.1.in 5.colu. quòd collecta dicitur eſſe munus patrimoniale, quando eſt perpetua, certa, & ordinaria, ſed qñ non eſt ordinaria, qa ſit ꝑ quoddã accidens, & ſecundũ caſus emergẽtes perſonis pro rebus impoſita, tunc dr̄ eſſe munus mixtũ, & ſecundũ Salic.in d.l.fi.C.ſine cenſu, dr̄ extraordinariũ: ſed in caſu noſtro collecta eſt impoſita pro ſolutione, & ſatisfactione uiginti milliũ ducatorũ, & ſic ꝑꝑ cauſam certo tempore finiendã, & ꝑꝑ caſum emergentem, & ſecundũ accidens, & non ꝑpetuo, ergo dicetur eſſe munus mixtũ, quod principaliter perſonis pro rebus eſt impoſitũ, non autẽ
45 merè patrimoniale. Ex quibus infertur, ꝙ † ad illud ſolũ dicentur obligatę perſonę ſubditę, quarũ bona ſunt in æſtimo deſcripta, & tale onus ad alias ꝑſonas tranſire nõ dicetur, ad quas bona trãſeunt, ut in terminis uoluit Bal.in d.5.col.& Sal.in l.placet, in ultima col.C.de ſacroſan.eccl.& ibi Mod.& Pau.de Caſtro in d.l.2.C.ſine cenſu, cum alijs, quę ſupra dixi in
46 primo dubio. ¶ Præterea ex ſecundo † oẽs collectę regulariter ſunt munus extraordinariũ, & maximè quando imponuntur per accidens, & ſecundum caſus emergentes, & non perpetuo, vt dixit Bal.in d.l.1.§.quod ſi nemo, in 3.colum. ff.quod cuiuſque uniuerſi.nom.& Sal.in d.l.fi.C.ſine cenſu, ergo regulariter hoc onus nõ tranſibit ad eũ, ad quẽ bona tranſibunt, ut eſt de mente Bal.ibi, & Salic.in d.l.placet, in ult.col.& Bar.in d.l.reſcripto, in fi.& in d.l.1. C.d̄ mulie.& in quo loco lib.10. ¶ Tertio videtur, ꝙ impoſitione huius collectę, & taleę comitatini, & oppidani plus grauari potuerint, quàm ciues propter arbitrium, & facultatem conſiliarijs ciuitatis Parmæ cõceſſam partiẽdi, & diuidẽdi, prout ipſis videbitur
47 magis expediẽs, vt celerior fiat exactio, nã † ex libera poteſtate eis attributa vr̄, ꝙ id, qđ ipſi fecerunt, vim legis habeat, & ꝙ potuerint perſonas, & res in ſolidũ obligare, aliquos plus, & aliquos minus grauando, ꝑ ea, quæ in ſimili habẽtur per Bar.in l.4.§.actor, ff.de re iud.& ꝑ Bal.in d.l.1.§.qđ ſi nemo, in 1.col. & hoc importãt uerba literarum apoſtolicarum ibi cõpartiendi, & diuidẽdi inter vos, & feudatarios, oppida, loca, & terris iuſta lance, vel vt vobis videbit̃ magis expediẽs, vt celerior ſit exactio, per quæ verba alternatiua videtur data poteſtas partiendi, & diuidendi
48 etiam inæqualiter, nam † de natura diſiunctiuæ, & alternatiuę eſt ponere caſum à primo diuerſum, & ſeparatum, ad cuius veritatem alterum fieri ſufficit, l. is, qui ducenta, §.utrum, ff.de rebus dubijs, l.ſi q̃s ita ſtipulatus, in fi.ff.de verb.obliga.& l.cum quęrebat̃,
49 ff.iudi.ſolui.& † quamuis iniquum, & iniuſtũ uideatur, ꝙ diſtributio, & diuiſio inęqualiter fiat iuxta ea, quę habẽtur ꝑ Bar.Bal.& alios in d.l.1.ff.qđ cuiuſq; vniuerſi nom.& in l.4.§.actor, ff.de re iud.cũ ſimilibus

bus

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

bus,tñ hmõi diuiſio,& partitio ſeruanda eſt,ex quo
auctoritate principis emanauit,ut uoluit Baldus, in
d.l.1.§.quod ſi nemo in 2.col. uerſi. ſuper prima, &
argumento l.proſpexit,ff.qui,& à quibus,& c.in me
moriam 19.diſt. & ex quo data fuit poteſtas diuiden
di, prout eis magis uideretur expediens,ut celerior
ſit exactio,vr̄ ipſis conceſſum fuiſſe, quoquo modo
diuidant,dũmodo celerior ſequatur exactio, argu-
mento eorũ,quæ habentur p Bar. in ſimili in l.ambi
tioſa, ff.de decre.ab ordi. facien. ¶ Quibus non ob-
ſtantibus, ꝯriũ de iure uerius eſſe puto, ꝙ ciues, ad
quos titulo emptionis, uel alio titulo bona ruſtico-
rũ peruenerunt, ad ſolutionẽ oneris pro rata illorũ
bonorũ teneantur, ſicuti in primo dubio de onere
taleę decẽ milliũ ducatorũ concluſum fuit:ad qđ di
cendũ moueor,nã eſt differentia, an collecta princi
palr̄,& p ſe pp aliqđ onus imponatur, an uero ſecun
dario, ut quia ab alio onere deſcendat, & in locũ ali
cuius alterius muneris ſubrogetur, qm̃ primo caſu
imponitur pro rata patrimonij ſui, & ſecundũ quan
titatẽ æſtimi unuſquiſque onus collectæ ſupportare
debebit, ſecundo caſu debebit inſpici onus principa
le, in cuius locũ talea, & collecta fuit ſubrogata, nã
50 †ſecundũ nãm illius oneris, à quo deſcendit, & in
cuius locũ ſubrogatur, regulari debebit, argu. l.ſi
eũ,§.qui iniuriarũ, ff. ſi quis cautio.& Bal.in termi-
mis, qui benè exemplificat in d. §. quod ſi nemo in
2.col. & in l. ẽt C. de exequu.rei iudi.à principio.n.
cauſæ,ſeu tituli poſterior ſequitur euentus l.1. C.de
impo.lucra.deſcri.li.10.& per Bal.in ti.de pace iura-
men.firman.in §. conuenticulas in ult.col.ſed in ter
minis noſtris collecta uiginti milliũ ducatorũ im-
poſita uirtute literarũ apoſtolicarũ fuit impoſita, &
ſubrogata in locũ oneris ſalis,&medij ducati pro cẽ
tenario, ut ex literis apoſtolicis colligitur, & ita mi
hi in facto preſupponitur, ergo ſecundũ nãm illius
oneris,à quo deſcendit,regulari,& regi dẽt: & ppea
ſi onus ſalis,& medij ducati pro centenario erat me
rè perſonale, collecta predicta eandẽ nãm muneris
perſonalis ſeruabit, ſi uerò erat merè reale, & patri-
moniale, collecta muneris realis, & patrimonialis
nãm aſſumet,ſi aũt mixtũ,nãm mixti ſilr̄ ſequetur,
ut colligitur ex uerbis Bal. in d. §. quod ſi nemo, &
in d.§.conuenticulas,nec debebit attẽdi originalis,
& ſubſtantialis nã ipſius collectæ, qñ per ſe principa
liter imponeretur,quæ eſt diuerſa, prout ordinaria
ab extraordinaria diuerſificatur,ut colligitur ex ijs,
quæ uolit Bald.in d.tit.de pace conſtan.in §.1.col.5.
Sed munus, & onus ſoluendi,ſeu emendi ſal,quod
fuit extinctũ,nec non onus ſoluendi dimidiũ ducati
p centenario erat onus merè reale,& patrimoniale,
ut clarũ eſt, tũ quia rebus principaliter erat impoſi-
tũ iuxta ea,q̃ habentur per Bar.Ang.& alios in d.l.1.
C.de mulie.& in quo loco,& p Sali.in d.l.fi. C. ſine
cenſu, per Abb.in d.c.non minus,& per glo.in rub.
C.de muner.patrimo.li.10.cũ ſimilibus,tũ quia pro
dicto onere ſalis bona erant affecta,& hypothecata,
& iõ dicebatur eſſe reale, & patrimoniale, uel ſaltẽ
ut tale erat iudicandũ,& regulandũ p ea,q̃ latiſſimè
ſupra in primo dubio dicta fuerunt,ergo ſubſidium
uiginti milliũ ducatorũ, quod in locũ illius oneris
ſucceſſit,& ſubrogatũ fuit,dẽt tanquã onus patrimo
niale, & reale iudicari, & regulari,& ppea oĩa dicta
ſupra in primo dubio ad fauorẽ oppidanorũ Comi
tatus Parmæ contra ciues eiuſdẽ ciuitatis ẽt pro de-
ciſione præſentis difficultatis militant, & locũ ha-
bent, quæ, ne idẽ ſæpius repetã, aliter non refero:ex
quibus concludo ciues pro bonis ad eos à ruſticis p-
uentis teneri ad dictũ ſubſidium uiginti milliũ duca
torum, quia eadem in utroque onere ratio militat.

¶ Præterea cum diuiſio, & diſtributio huius
& ſubſidij eſſet æqua lance facienda, debuit
ter,& pro modo bonorũ,ac patrimonij fieri
uando plus aliquos puta comitatẽſes,& aliq
eſt ciues minus,alioquin diuiſio,& partitio
non ualuiſſet tanquã facta non ſeruata form
ſionis,& breuis iuxta c.cũ dilecta,de reſcri.&
51 in l.ambitioſa,ff.de decr.ab ord.faciẽ.nã †
q̃ de iure debent imponi,debent æqualiter,
ta tàm magnis,q̃ paruis, & per ſolidũ,& libr
ni,ut q plus hẽt, plus ſoluat,& qui minus hab
nus ſoluat,& non è ꝯ, Bar.& Ange.in d.l.1.
C.de mulie.& in quo loco, & Bal.in d.l.1.§.
nemo, niſi expreſſè aliter eſſet prouiſum, &
riore iniunctũ, quia prout fuiſſet expreſſè m
diſtribui,ita ſolui oporteret, argumento l.
ff.ad treb.& hr̄ per Bar. Alex.& alios in d.l.4.
ff.de re iudi. ſed in caſu noſtro non reperitur
ctũ,niſi ꝙ diſtributio inter oẽs tàm ciues,&
q̃ comitatenſes æqua lance fiat, ut in literis
cis continetur, ergo comitatenſes plus alijs
non potuerunt, immò tanquam pauperior
52 grauari debuerunt per prædicta: Quin imm
do mandatũ fuit onus pro rata,& æqua lanc
uidi, & qualitas oneris reſpiciat, ſicut eſt c
tunc onus põt denominari potius reale, q
nale.l.reſcripto in fi.ff.de mun.& hono. iun
ibi Bar.& tunc imponi dẽt iuxta ratã,& me
norũ cuiuſque,ad quod præſtandũ non ten
deſcribendi ſunt pauperes,qui non habent
& ſi eſſent in æſtimo deſcripti,ſunt cancella
ti pulcherrimè dixit Bal. in auth. defuncto i
col.C.ad tertull. & in l.ẽt, C. de exequution
¶ Et ſequendo hanc opinionẽ, ſupereſt ad
ꝯriũ rñdere, & in primis argumentũ prim
tollitur ex dictis ſupra in primo fundament
hoc onus ſubſidij fuerit ſubrogatũ in locũ o
lis,quod erat ordinariũ, hoc onus ſubſidij
dici ordinariũ, ſeu ſaltem ſecundum natura
ordinarij regulari debet; & ſimiliter cum fu
rogatum in locum oneris dimidij pro cent
quod erat munus merè reale, & patrimonial
d.l.reſcripto in fin. ẽt hoc onus ſubſidij dic
munus reale,ſeu patrimoniale, aut ſaltem a
realis iudicari,& regulari debebit per prędic
bus tolluntur ẽt ea,quę in ſecundo argumen
habentur. ¶ Non obſtat tertium argumen
per illa uerba in breui apoſtolico appoſita,
bis uidebitur magis expediens, ut celerior
ctio, uideatur data poteſtas diſtribuendi ẽt
53 lance,quia rñdetur primo, ꝙ † illa uerba u
bis uidebitur, non ſunt referenda ad modi
nis,& partitionis, ut ipſi ciues aſſumpti ad
dũ poſſint ẽt inæqualiter diuidere plus gra
mitatenſes,quã ciues,& nobiles, ſed ad mo
54 rioris exactionis,& ſolutionis. Præterea † ill
uel ut uobis uidebitur magis expediens,non
intelligi diſiunctiuè,& alternatiuè,prout ia
rõne conſeruandæ ęqualitatis inter oẽs,pro
re, & regulr̄ eſt in his ſeruanda,debẽt intell
latiuè, & ꝯiũctiuè hoc modo, uidelicet facu
ptãtẽ diuidendi, & ꝯpartiendi inter uos iu
& ut uobis videbitur magis expediens,ut ce
exactio,& hoc,ne ſequatur iniquitas, & ab
diuiſio fiat iniuſta lance,qđ non eſt dicend
mendũ, ſummũ Pontificẽ, à cuius ore no
id,quod eſt iuſtũ, & æquũ, prouenire.c.ex or
uileg.hoc uoluiſſe,uidelicet ꝙ diuiſio fiat
ce,& pauperes ruſtici plus grauentur,quã ci
tes,cõtra regulas iuris,& naturam onerum

ctarum, quæ magis diuitibus, q̃ pauperibus imponũ
tur. Et ut iniquitas, & abſurdum euitetur, copula po-
nitur pro diſiuncta, & è cõtra, ad not. per gl. Abb. &
alios, in c.2. de reſcri. l. ſæpe de uerbo. ſignifi. cum ibi
not. l. leges ſacratiſſimæ cum gl. C. de legi. & † ratio-
5 ne conſeruandæ æqualitatis uerba ſunt improprian
da, quia mens diſponentis uidetur eſſe, ut æqualitas
ſeruetur maximè in ijs, in quibus eſt de iure ſeruan-
da, l. cum pater, §. pater pluribus, ff. de lega. 2. Alex in
conſi. 81. uol. 4. l. fi. C. communia utriuſq; iudi. Sozi.
in l. hæredes mei, §. cum ita, in 6. col. ff. ad trebell. &
l. quæſitũ, §. ſed, & ipſe, ff. de fundo inſtruc. & in caſu
noſtro mens Papæ fuit æqualitatem eſſe ſeruandam,
ut ex uerbis eius expreſsè colligitur. Pręterea poſito,
ſed nõ cõceſſo, ꝙ Papa etiam uoluiſſet per illa uerba
diſiũctiua, & alternatiua poſſe inæqualiter diuidi, &
diſtribui, profectò hoc non uoluit ſimpliciter, ſed ut
celerior eſſet exactio, & nõ aliter, ſed grauando plus
ruſticos, & minus ciues, non potuiſſet exactio cele-
rior fieri, ſed tardior, ergo ex his uerbis mens Papæ
fuit, ut magis ciues, & nobiles grauarētur in faciēdo
diuiſionē, & partitionē oneris, quam comitatenſes,
qui ſic partiendo, & plus grauando ciues, & nobiles
6 diuites exactio celerior fieri potuiſſet, q̃a † ruſticitas
miſera, & oĩa palam habet, & ideo à multis excuſa-
tur, Bar. in l. eo iure, ff. q̃bus mod. pig. taci. cõtrah. &
gl. in l. certi iuris, C. locati cum ſi. & ita in præſenti cõ
ſultatione concludendũ eſſe exiſtimaui. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Onus impoſitum perſonis pro rebus eſt potius mixtum, quam reale, & quando etiam dicatur merè reale, num. 5. & 6.*
2 *Collecta eſt onus mixtũ, & quando merè reale dicatur, nu. 6. et 9.*
3 *Onus, & munus extraordinarium quod, & quando dicatur, & num. 4. & 10.*
5 *Onus, & munus merè reale quod, & quando dicatur.*
7 *Onus impoſitum iuxta facultates, & opulentiam cuiuslibet dicitur reale, & non perſonale.*
8 *Onus focularibus iniunctum quale onus dicatur.*
11 *Demonſtratiuè poſita non diſponunt.*
12 *Verba generalia de proprietate ſermonis oẽs ſpecies cõprehēdũt.*
13 *Expreſſum id dicitur, quod uerbis generalibus fuit expreſſum, & ſub illis continetur.*

EPITOME.

Onus ſubſidij de uno ducato pro quolibet foculari à pricipe impoſitũ, habita cõſideratione paupertatis, & opulētię cuiuſlibet facultatis ita, ut pauperũ cũ diuitũ facultatibus adæquatis, & cõpēſatis pauperes ultra facultates ſuas nõ grauentur, dicitur eſſe onus reale, & ad illius ſolutionē tenētur poſſidētes bona ĩ loco, qui ex pacto onus merè reale ſoluere tenentur.

CONSILIVM CLI.

STANTE conuentione facta inter communitatem Ruſſij, & quoſdam ciues Fauentinos habentes bona ſtabilia in territorio Ruſſij ſuper ſolutionem collectarum, & onerum pro dictis bonis, dubitatur, utrũ dicti ciues Fauentini teneantur ſoluere pro rata ſua ſubſidium unius ducati pro quolibet foculari iniunctum à ſanctiſſimo D. N. Papa, prout in literis apoſtolicis ſuperinde confectis cõtinetur; & non teneri uidetur primo aſpectu dicendum, quia dicti ciues Fauentini pro dictis bonis ſuis tenentur onus iniunctum à Papa ſoluere ſolum, quando tale onus fuit merè reale, ſed onus ſubſidij unius ducati pro quolibet foculari non
1 eſt onus merè reale, ſed potius mixtum, † id eſt impo
ſitum perſonis pro ipſis rebus, ut patet ex tenore Bullæ, iunctis ijs, quæ habentur in l. reſcripto, §. fi. & in l. honorem, ff. de munc. & hono. & ibi Bar. & alij, ac etiã Bar. in l. 1. C. de mulie. & in quo loco lib. 11. Bal. Salice. & alij, in l. fin. C. ſine cenſu, Abb. & Anto. poſt Inno. in c. non minus, de immunit. eccl. Bal. in l. prædia, C. de fideicom. & in c. 1. in prin de pace conſtan.
2 in 5. col. † ubi concludunt collectam eſſe onus mi-
xtum, quia imponitur perſonis ſubditorum pro rebus, ut eſpreſsè uolunt Paul. de Caſt. in l. 2. C. ſine cēſu, Sozi. in conſi. 129. uol. 1. & Bal. in l. 1. §. quod ſi nemo, ff. quod cuiuſque uniuerſi. nom. cum ſi. Præte-
3 rea † iſtud onus ſubſidij ſoluendi unum ducatum pro
quolibet foculari dicitur eſſe munus extraordinarium, quod de iure appellatur ſuperindictum, hoc eſt ſuper, uel ultra id, quod eſt ordinariè ſoluendum. ſeu ultra id, quod eſt regulariter, & ordinariè indictum, ut eſt glo. in rub. & ibi in l. 1. C. de ſuperindic. & in rub. C. de indict. quod onus dicitur extraordinarium, ut quando princeps ex aliqua cauſa neceſſaria emergenti, & repentina, ac ingenti pro una uice imponit onus ſoluendi aliquid, ueluti etiam uoluit Paul. de Caſt. in l. placet, C. de ſacroſ. eccl. & Abb. in d. c. non minus: ergo onus hoc nõ eſt perſonale, nec reale, ut colligitur ex uerbis Salice. in l. fi. quaſi circa fin. C. ſine cenſu: Pro hac igitur impoſitione huius ſubſidij facta à Papa non debent dicti ciues pro dictis bonis teneri, cum ipſi dumtaxat teneantur, quàdo à Papa etiam extraordinariè imponeretur aliquod onus, quod eſſet merè reale, ſed hoc non eſt merè reale, ut ſupra, ergo, &c. Pręterea conuentum fuit dictos ciues teneri ad onus reale, quod eſt à Papa impoſitum, quando fuit ſpecialiter impoſitum rebus tàm Ruſſienſium, quàm Fauentinorum, ut in inſtrumēto dictę cõuentionis habetur, ſed hoc ſubſidium unius ducati pro quolibet foculari non fuit impoſitum bonis, & rebus Ruſſienſium, nec Fauentinorũ, ſed generaliter, ergo non ſumus in caſu, quo dicti Fauentini poſſint ex dicta conuentione facta cogi ad ſoluendũ, quia illis uerba Bullæ, & impoſitionis ſubſidij nõ conueniunt, arg. l. hoc accuſare, §. omnibus, de accuſ. l. 4. §. toties, ff. de damnis infec. & Sozi. in d. conſi. 129. in pen. col. uerſi. ſecundo oſtenditur in 1.
4 uol. Vltimo † iſtud onus ſubſidij in terminis noſtris
dicitur eſſe extraordinarium, quia nõ habet cauſam perpetuam, nec ſucceſſiuam, ſed accidentalē ob certam neceſſitatem finiendam, ut uolunt Bal. & Sali. in l. fi. C. ſine cenſu, Abb. & Anto. in d. c. non minus. Bar. in d. l. 1. C. de mulie. & in quo loco, Bal. in d. l. 1. §. quod ſi nemo, ergo dicetur munus mixtum, ad tradita per Bal. in c. 1. in prin. de pace conſtan. in 5. col. q̃d etiam pater, quia non tranſit cũ rebus, ut ibi per Bal. & Sali. in d. l. placet, in ult. col. & Paul. de Caſt. in l. 2. C. ſine cenſu, ergo, &c. ¶ Pręmiſſis tamen non obſtātibus, contrariam partem arbitror eſſe ueriorem, ꝙ dicta communitas Ruſſij poſſit exigere ſuper bonis Fauentinorum, quæ ipſi habent in comitatu Ruſſij, onus ſubſidij iniunctum à Papa, de quo ſupra, ut ſicut ipſi Ruſſienſes pro bonis ſuis proprijs, ita, & dicti ciues Fauētini pro ſuis bonis in dicto comitatu poſitis teneantur pro eorum rata dictum onus ſubſidij à Papa iniunctum ſoluere, nam illud eſt merè reale, & dicitur impoſitum nõ habito reſpectu ſaltem principaliter ad perſonas, ſed ſolum ad res, & bona, ſeu facultates, ergo uerba contractus, & conuentionis factæ inter dictam communitatem, & dictos ciues, ac homines Fauētinos comprehendunt dictum onus, illique conueniunt, ergo etiam diſpoſitio, & effectus dicti contractus conuenire, arg. l. ille aut ille, §. cum in uerbis, ff. de lega. 3. & faciunt not. in l. 1. ff. de condic. ex lege. Et ſi uerum eſt, ꝙ onus, de quo agitur, ſit onus merè reale, profectò intentio dictæ communitatis uidetur contra dictos Fauentinos fundata. Quòd autem ſit merè reale, demonſtratur multipli-
5 citer, primo quia † dicitur eſſe munus, ſeu onus me-

rè